

ת"פ (קריות) 64369-05-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (קריות) 64369-05-24 - מדינת ישראל נ' פלונישלו קריות

ת"פ (קריות) 64369-05-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בקריות

[07.01.2025]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בארבע עבירות גניבה מרכב, לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); ארבע עבירות פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין; היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין; שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום לפי סעיף 40(ב)(2) לחוק שירותי תשלום, תשע"ט-2019 (להלן - חוק שירותי תשלום) וסעיף 40(ג)(1) לחוק שירותי תשלום. כתב האישום אוחד שלושה אישומים כמפורט להלן:
(-) אישום ראשון: ביום 18.5.24 פרץ הנאשם לרכב שהיה סגור אך לא נעול בכך שפתח את דלת הנהג ונכנס פנימה. הנאשם שבר את תא הכפפות ברכב וגרם לנזק בשווי שאינו ידוע. כן גנב מהרכב מטבעות ומשקפי שמש בשווי שאינו ידוע. לאחר מספר דקות פרץ הנאשם לרכב נוסף שהיה סגור אך לא נעול וגנב ממנו קופסת מסטיקים ובתוכה מטבעות בסכום שאינו ידוע.
(-) אישום שני: ביום 17.5.24 פרץ הנאשם לרכב שהיה סגור אך לא נעול בכך שפתח את דלת הרכב ונכנס פנימה. הנאשם גנב מתא הכפפות תכשיטים בשווי שאינו ידוע, בושם בשווי 400 ₪, משקפים בשווי 500 ₪, מסטיקים, רישיון נהיגה וכרטיסים אישיים.
(-) אישום שלישי: ביום 15.5.24 פרץ הנאשם לרכב בכך שהכניס ידו דרך חלון שהיה פתוח חלקית, פתח את דלת הרכב ונכנס פנימה. מהרכב גנב הנאשם כרטיס חיוב ועוד באותו היום עשה בו ארבעה שימושים בסכומים של 113.50 ₪, 175.50 ₪, 250 ₪, 181 ₪.

2. להשלמת התמונה ייאמר כי במסגרת הסדר הטיעון כתב האישום תוקן והוסכם על הפניית הנאשם לשירות המבחן מבלי שהושגה, כאמור, הסכמה עונשית. לאחר מכן, לאור הפרת תנאי השחרור נעצר הנאשם ונשמעו טיעוני הצדדים לעונש ללא תסקיר. עם זאת, כשבועיים לאחר הדיון וימים ספורים לפני מתן גזר הדין, הוגש תסקיר חלקי, אך ההגנה ביקשה שגזר הדין יינתן ללא צורך בהשלמת ההליך.

חוות דעת פסיכיאטרית

3. במסגרת הליך המעצר הופנה הנאשם לחוות דעת פסיכיאטרית. מטעמים של צנעת הפרט לא ארחיב ובתמצית ייאמר כי הנאשם מוכר למערכת בריאות הנפש מאשפוזים קודמים ומטיפול אמבולטורי עקב הפרעות התנהגות וסימנים פסיכוטיים על רקע שימוש בסמים. בעבר אובחן כלוקה במצב פסיכוטי פרנואידי והפרעות מנטליות והתנהגותיות על רקע שימוש בסמים ובאשפוז האחרון בשנת 2023 אובחן כלוקה בסכיזופרניה. בבדיקה שנערכה סמוך לביצוע העבירות לא התגלו סימנים פסיכוטיים או סימנים המצביעים על קיום מחלת נפש פעילה. צוין כי הנאשם אינו זקוק לאשפוז פסיכיאטרי אלא לגמילה והוא כשיר לעמוד לדיון.

תסקיר שירות המבחן

4. כאמור, בסופו של יום הוגש תסקיר חלקי מטעם שירות המבחן אשר לא היה מודע לכך שהנאשם נעצר בשל הפרת תנאי השחרור. לאור עמדת ההגנה והשלב בו מצוי התיק, אתיחס לגופו של התסקיר אך לא למסקנותיו.

5. בתסקיר צוין כי הנאשם רווק כבן 37, אשר לא גויס לצבא ובעבר נפצע בתאונת דרכים ומאז מתמודד עם קשיים שונים. לאורך השנים התקשה הנאשם לשמור על יציבות תעסוקתית ובשנים האחרונות הוא מלווה במסגרת סל שיקום בשל מצבו הנפשי. בבחינת גורמי הסיכון התייחסה קצינת המבחן לנסיבות חייו המורכבות וצוין כי הוא סבל מקשיים רגשיים והסתגלותיים, התחבר לאוכלוסיות שוליות, פנה לשימוש בסמים והסתבך בפלילים. הרושם שהתקבל הוא שמדובר בנאשם שסיגל דפוסים עברייניים ואנטי סוציאליים, פועל באימפולסיביות ואינו מפיק תועלת מטיפולים הניתנים לו. הנאשם לא קיבל אחריות למעשיו וטען שאינו זוכר אותם בשל שימוש בסמים. לסיכום צוין כי ללא טיפול אינטנסיבי בתחום התחלואה הכפולה קיים סיכון להישנות עבירות בעתיד. שירות המבחן לא השלים את תסקירו וביקש דחייה, אך כאמור ההגנה לא ביקשה להמשיך בתהליך וזאת בשל מעצרו של הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

6. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והוסיף טיעון על פה. הודגשו חומרת העבירות והערכים המוגנים שנפגעו ונטען שיש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום באופן הבא: ביחס לאישום הראשון נטען למתחם ענישה הנע בין 6-14 חודשי מאסר; באישום השני 4-12 חודשי מאסר; ובאישום השלישי מספר חודשי מאסר ועד 10 חודשי מאסר. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם, בהיעדר אופק שיקומי, עתרה המאשימה למאסר למשך 8 חודשים באישום הראשון, מאסר למשך 6 חודשים באישום השני ומאסר למשך 4 חודשים באישום השלישי, והכל במצטבר.

7. ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם ענישה אחד לכל האישומים וטען כי סמיכות הזמנים והדמיון שבמעשים מצדיקים לראותם כאירוע אחד. כן הפנה הסנגור לנסיבות ביצוע העבירות וטען שלא מדובר בהתפרצויות אלימות ולא נגרם נזק משמעותי. הוצגה פסיקה ונטען למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם הדגיש הסנגור את נסיבות חייו, לרבות מצבו הנפשי וההתמכרות, וברמה האופרטיבית עתר להסתפק בימי מעצרו.

8. הנאשם בדברו האחרון התנצל על הנזק שגרם וציין כי אינו עבריון.
דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

9. המאשימה עתרה לקביעת מתחמי ענישה נפרדים לכל אישום בעוד שההגנה טענה לקביעת מתחם ענישה אחד. דעתי כדעת המאשימה ואנמק. למעט נטייה לעבירות רכוש, אין בין העבירות כל קשר ענייני או אחר. חרף הדמיון שבביצוע המעשים הם בוצעו במקומות שונות, כלפי מתלוננים שונים ובהפרש של ימים האחד מהשני. אכן, יתכנו מקרים בהם עבירות דומות שבוצעו בסמיכות זמנים יחסית יתפסו כחלק מתוכנית עבריינית מוגדרת אחת ואולם לדעתי המקרה שלפנינו אינו נמנה עם מקרים אלו. המעשים הם חלק ממועדות עבריינית שאינה מקיימת את מבחן הקשר ההדוק והשקפה על כולם כאירוע אחד לא תיתן ביטוי מלא לאינטרס המוגן הנפרד של כל מתלונן. עם זאת, אומר כבר עתה שבסופו של יום יוטל על הנאשם עונש אחד כולל, בניגוד לעתירת המאשימה, שכן ענישה נפרדת נראית בעיני כמחמירה יתר על המידה ומלאכותית.

10. הערכים המוגנים בבסיס העבירות ברורים. מדובר בפגיעה ברכוש המתלוננים, בפרטיותם ובביטחונם כמו גם בתחושת הביטחון של הציבור בכלל. ביחס לנסיבות ביצוע העבירות אציין כי ההתפרצויות לרכבים לא בוצעו באלימות או אגב שימוש בכלי פריצה, אלא מדובר למעשה "בניצול" העובדה שהרכבים לא היו נעולים, אם כי ברי שהנאשם "חיפש" את מזלו ומדובר אפוא בעבירות מתוכננות ולא ספונטניות. עם זאת, באישום הראשון שבר הנאשם את תא הכפפות של אחד הרכבים וגרם לנזק בשווי שאינו ידוע. הנאשם גנב רכוש מהרכבים ואולם אין מדובר ברכוש בעל שווי רב הגם שאין להקל בכך ראש ודומה שמדובר בנתון מקרי בלבד. באישום השלישי גנב הנאשם כרטיס חיוב ועשה בו שימוש בארבע הזדמנויות אך בשווי כולל נמוך יחסית. כן יודגש שצוין בכתב האישום במספר הזדמנויות ששווי הנזק או הרכוש אינו ידוע ויש להניח אפוא את ההנחה המקלה עם הנאשם במקרים אלו. נושא נוסף הראוי להתייחסות הוא מצבו הנפשי של הנאשם. על בסיס הנתונים שהובאו בחוות הדעת הפסיכיאטרית ניתן להניח ברמת ההוכחה הנדרשת (מאזן הסתברויות) שהמעשים הושפעו במידה מסוימת ממצבו הנפשי (בשילוב התמכרותו לסמים) ועל אף שאין מחלוקת שהוא כשיר לעמוד לדין, יש להביא נתון זה בחשבון במידה מסוימת. עם זאת, ראוי להדגיש כי עיקר ההתייחסות לנתון זה תהא בתוך המתחם ולא לעצם קביעתו.

11. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת אפנה לפסקי הדין הבאים: עפ"ג 37300-11-22 מחמד סלים נ' מדינת ישראל (27.12.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב ונידון למאסר בפועל למשך חודש ויום (בשל סירובו לבצע עבודות שירות). הנאשם הכניס את ידו דרך החלון האחורי של הרכב ופתח את הדלת. ערעורו נדחה ונקבע כי "העונש שנגזר על המערער הוא עונש מקל בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות כגון אלו בהן הורשע המערער"; ת"פ 37469-09-23 מדינת ישראל נ' אד אברהם (13.5.2024), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בגין התפרצות לחמישה רכבים על ידי פתיחת דלת שלא הייתה נעולה (נקבע שמדובר באירוע אחד). מהרכבים נגנב כסף מזומן בסכומים נמוכים; ת"פ 53593-02-23 מדינת ישראל נ' יובל אבדאייב (25.6.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בהתפרצות לרכב, גניבה ושימוש בכרטיס חיוב ונידון לחמישה חודשי מאסר בפועל והופעלו מאסרים מותנים (כך שסה"כ הוטלו עליו 10 חודשי מאסר). באותו מקרה מדובר היה בפריצה לא אלימה שכללה פתיחת דלת רכב שהייתה סגורה אך לא נעולה וגניבת ארנק וציוד אישי. לאחר מכן עשה הנאשם שימוש בכרטיס חיוב שגנב. נקבע מתחם ענישה הנע בין עונש מאסר קצר ועד 12 חודשי מאסר; ת"פ 51986-02-24 מדינת ישראל נ' סמיון סגן (16.9.2024), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל בגין התפרצות לרכב על ידי פתיחת דלת לא נעולה וגניבת ארנק ובו 240 ₪ וכרטיס אשראי. בהמשך ניסה הנאשם לעשות שימוש בכרטיס האשראי אך ללא הצלחה; ת"פ 60450-12-23 מדינת ישראל נ' דן ליוסטרניק (15.8.2024), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בפועל בגין התפרצות לא אלימה לרכב, על ידי פתיחת דלת לא נעולה; ת"פ 43223-01-24 מדינת ישראל נ' ארסן סטוגנייב (12.3.23024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בפריצת לרכב, גניבה ושימוש בכרטיס חיוב ונידון לשישה חודשי מאסר והופעלו מאסרים מותנים (כך שסה"כ הוטלו עליו 12 חודשי מאסר בפועל). הנאשם פתח דלת רכב שהייתה סגורה אך לא נעולה וגנב מתוכו ארנק ובו כסף מזומן, ציוד אישי וכרטיס אשראי בו עשה שימוש בסכום של כ-100 ₪. נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 54635-12-23 מדינת ישראל נ' מיכאל פרוסקורובסקי (12.2.2024), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל בגין התפרצות לרכב וגניבה. הנאשם פתח דלת רכב שהייתה סגורה אך לא נעולה, נכנס פנימה וגנב שטר של דולר. על הנאשם נגזרו 3 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 20309-10-24 מדינת ישראל נ' שחר (17.11.2024), בו נידון עניינו של נאשם שפרץ לרכב חונה שדלתו הייתה סגורה אך לא נעולה וגנב ממנו רישיון נהיגה ושטר כסף מזומן. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם, שלחובתו עבר פלילי מכביד, הוטלו 4 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 17892-06-24 מדינת ישראל נ' יונית ייני (25.11.2024), בו נידון עניינה של נאשמת שהתפרצה למספר רכבים שהיו סגורים אך לא נעולים ומאחד מהם גנבה ארנק עם כרטיסים אישיים וכסף מזומן באמצעותו רכשה סם. כן ניסתה למשוך כסף מכספומט באמצעות כרטיס חיוב שגנבה. נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשמת הוטלו שישה חודשי מאסר בפועל. כן הופעלו מאסרים מותנים כך שסה"כ הוטלו עליה 14 חודשי מאסר.

12. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחמי הענישה שיש לקבוע בענייננו הם אלו:

(-) אישום ראשון: ממאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר.

(-) אישום שני: ממאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר.

(-) אישום שלישי: עונש מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר. קביעת עונשו של הנאשם

13. ההגנה לא חלקה על כך שלא קיימים בעניינו של הנאשם סיכויי שיקום המצדיקים הקלה עונשית, לא כל שכן חריגה מהמתחם, ועתרה להסתפק בימי מעצרו. בכל מקרה, בסופו של יום לא ניתנה המלצה טיפולית על ידי שירות המבחן וזולת נסיבות חיי המורכבות לא הובאו כל נתונים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה. עם זאת אציין כי בתחילת ההליך עבר הנאשם הליך גמילה באשפוזית אך לא היה לדבר המשך וכאמור הוא נעצר בשל הפרת תנאי שחרור ושירות המבחן התרשם כי ההליך הפלילי אינו מהווה גורם הרתעת ואף קיים סיכון לחזרתיות.

14. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את הודאתו בהזדמנות הראשונה אשר חסכה זמן שיפוטי והעידה על קבלת אחריות והבנת הפסול שבמעשים (ותוך הסתייגות כאמור בתסקיר). הבאתי עוד בחשבון את גילו (כבן 38), נסיבות חיי ואת מצבו הנפשי כמשתקף מהתסקיר ומחוות הדעת הפסיכיאטרית. הנאשם מתמודד בשנים האחרונות עם מצב נפשי רעוע, הוא אושפז מספר פעמים ואף נמצא תחת צו טיפול מרפאתי (בשל הליך קודם בו הופסקו ההליכים). אכן, הנאשם נושא באחריות פלילית למעשיו והוא אף כשיר לעמוד לדין. עם זאת, בשים לב למחלת הנפש ממנה הוא סובל, דעתי היא שיש לראות במצבו הכולל כנתון רלוונטי לעונש אם כי באופן מתון (סעיף 40ט(6)+(7) לחוק העונשין; רע"פ 6640/14 פלוגי נ' מדינת ישראל (13.1.2014); ע"פ 1727/14 מימון נ' מדינת ישראל (6.1.2015); ע"פ 1865/14 יצחק רוזנצוויג נ' מדינת ישראל (4.1.2016)). כן הבאתי בחשבון את עברו הפלילי הנקי (למעט עבירה קודמת בה הופסקו כאמור הליכים בשל מחלת נפש) ואת התקופות בהן שהה במעצר ובתנאים מגבילי חירות.

15. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
א. 6 חודשי מאסר.

מתקופה זו יש לנכות את תקופות המעצר הבאות: 18.5.24 - 4.6.24; 12.9.24 - 24.9.24; ומיום 12.12.24 ועד היום

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

ג. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלוננים הבאים:

- אישום ראשון: ע"ת מס' 5, בסך של 1,500 ₪ וכן את המתלוננת הנוספת באישום זה, ע"ת מס' 7, בסך של 500 ₪.

- אישום שני: ע"ת מס' 2, בסך של 1,500 ₪.

- אישום שלישי: ע"ת מס' 6, בסך של 500 ₪.

הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.6.25 ובכל 1 לחודש שלאחריו; המאשימה תמסור למזכירות בתוך 30 יום את פרטי המתלוננים ותביא לידיעתם את תוכנו של גזר הדין. מובהר שאין בכך למצות את מלוא נזקיהם והם רשאים לנקוט בהליך אזרחי מתאים.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ז' טבת תשפ"ה, 07 ינואר 2025, במעמד הצדדים.